

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' - ΕΤΟΣ Α^{ομ} (16^{ομ})

Ἀθήναι, Σάββατον 2 Μαρτίου 1919

ΑΡΙΘ. 12 (621)

ΜΑΝΙΦΕΣΤΟ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ

ΑΠΟ

ΠΟΙΗΤΕΣ, ΛΟΓΟΤΕΧΝΕΣ ΚΑΙ ΚΑΛΟΤΕΧΝΕΣ

Ὑστερ' ἀπὸ τόσους πολίχρονους ἀγῶνες, μελέτη ἐπιστημονική, πείρα κ' ἐφαρμογή σ' ὅλα τὰ εἶδη τοῦ λόγου, εἰκοσάχρονη ἐπικράτηση τῆς Δημοτικῆς μας γλώσσας πέρα καὶ πέρα στὴ Λογοτεχνία, ἀλήθεψη τῆς δύναμης τοῦ λαοῦ πού τὴ μιλεῖ, τὴ ζῆ, καὶ τὴ μεταχειρίζεται, — ἐντύπωση μᾶς κάνει νὰ ξανάρχονται μὲ πικειρήματα τοιμῆνης ἀξίας, μὲ γνώμες παλιές, κρίσεις στηριγμένες σὲ ἀτομικὰ γούστα, καθηγητὲς στὸ Πανεπιστήμιο τῆς γνώσης καὶ τῆς δουλειᾶς τοῦ κ. Ν. Πολίτη, καὶ νὰ γνωματεύουνε δογματικά, ἀμφισβητώντας τὴν πίστη πρὸς τὴ γλωσσικὴ ἀναγέννηση, τὸ σημαντικότερο πνευματικὸ δρόμο πού περπάτησε τὸ Ἕθνος τὰ τελευταῖα χρόνια, ξαναβρίσκοντας ἐκεῖ τὴ χαμένη καὶ παραστρατισμένη του ἀληθινὴ καὶ πλούσια ψυχὴ. Ὁ σκοπὸς φανερός. Νὰ φέρουν ἐμπόδια στὴν ἐξέλιξη μιᾶς τόσο γερῆς μεταρρύθμισης, πού ἀπὸ καιρὸ εἶναι πιά κοινὸς πόθος κάθε Ἕλληνα μορφωμένου πραγματικά καὶ λεύτερου πνευματικά.

Τὸ ζήτημα πού ἄλλοτες ξετάστηκε ἀπ' ὅλες του τίς ὄψεις, πού φανάτισε τοὺς δασκάλους ἄλλης ἐποχῆς, πού ξεσήκωσε τυφλὸ κοσμικὴ ἐνάντια σὲ φανταστικούς κίντυνους, πού τράβηξε τὴν προσοχὴ κάθε γραμματισμένου, ἦρθε καιρὸς νὰ πάψη νὰ εἶναι ἀκόμα «ζήτημα». Ὁ λαὸς ἀρκετὰ τυραννήθηκε ἀπὸ τοὺς μαντζιρίνους, μὲ τὴ στενοκεφαλιά μερικῶνε, μὲ τὰ συμφέροντα ἄλλωνε, ἀρκετὰ πιασδρόμησε στὴ μόρφωση, βούλιαξε μὲ τὴν ἀδιεβασία, καὶ δοκίμασε τὰ ποτελέσματα ἑνὸς βραχνᾶ, πού τοῦ κατὰ τρωγε τὰ παιδικὰ του σχολιάτικα χρόνια. Ἡ ἀλλαγὴ ὥρμασε κ' ἦρθε μοναχὴ της. Κι ἂν πρωτοστάτησε ἡ Λογοτεχνία, δὲν εἶναι τοῦτο κατὰ τύχη, μὰ γιατί σὰ σιμώτερα στὰ αἰσθήματα τοῦ λαοῦ, ἔβαλε πρώτῃ αὐτὶ στὸν ἱερὸ κρυφὸ του πόθο, πού τονὲ διαλαλήσανε ἀφοβα, ἀρματωμένοι μὲ Ποίηση κ' Ἐπιστήμη, Σολωμοὶ καὶ Ψυχάρηδες. Ἡ μεταρρύθμιση ἔγινε πιά. Θὰ προχωρήσει μὲ θάρρος γιατί τὴν ὀδηγεῖ ὁ νόμος τῆς Ἀνάγκης.

Ἐνάντια σ' ὅσους νομίζουν ἀκόμα πὼς τὸ βαθιὰ ταφιασμένο σκέλεθρο τῆς Καθαρεύουσας εἶναι μπορετὸ νὰ πάρῃ ψυχὴ, σ' ὅσους ἀπιστοῦνε πρὸς τὴ φωνὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀλήθειας, σ' ὅσους μ' ἀμφιβολίες καὶ μὲ δισταγμοὺς ἀντικρούζουνε τὴ σημερινὴ νίκη τῆς Δημοτικῆς, — ἔρχεται αὐτὴ μας ἡ διαμαρτυρία ὑπογραμμένη ἀπὸ τοὺς νεώτερους, πού νοιώθουνε βαθιὰ τὴ σημασία τῆς γλωσσικῆς Ἀναγέννησης, σήμερα μάλιστα πού οἱ λαοὶ πατώντας κάθε λογὴς σκλαβιά, συντρίβουν ὅλα τὰ δεσμὰ πού μεσαιωνικὲς πρόληψες, ἀντίληψες σχολαστικῆς καὶ συντηρητικῆς τύφλες, τοὺς ἔχουν ἀλυσσοδέσει τὴ ζωὴ, τὴν ψυχὴ καὶ τὸ πνεῦμα.

Ἐχομε πίστη ἀκατανίκητη καὶ τὴ διαλαλοῦμε πὼς ἡ Δημοτικὴ ἔχει ὅλα τὰ βιολογικὰ συστατικὰ γλώσσας πολιτισμένης καὶ πὼς μ' αὐτὴ μονάχα ἡ διανοητικὴ ζωὴ τῆς Ἑλλάδας θὰ μπορέσει νὰ χαρῆ ἀνοιξες καινούριες.

Ἀθήνα, 25 τοῦ Φλεβάρη 1919

ΡΗΓΑΣ ΓΚΟΦΗΣ	ΜΥΡΤΙΩΤΙΣΣΑ
ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΡΟΡΙΤΗΣ	ΙΟΥΛΙΑ ΠΕΡΣΑΚΗ
ΠΑΝΟΣ Δ. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ	ΜΥΡΙΕΛΛΑ
ΜΕΝΟΣ ΦΙΑΝΤΑΣ	ΑΛΚΗΣ ΘΥΡΑΣ
Κ. ΜΑΛΕΑΣ	ΑΥΡΑ ΘΕΡΟΥ
ΒΑΣΙΛΗΣ ΡΩΤΑΣ	Κ. ΚΑΡΘΑΙΟΣ
ΝΙΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ	ΝΑΪΑΣ ΒΟΥΤΙΕΡΙΑΝΣ
ΚΙΜΩΝ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ	Α. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ	Γ. ΦΤΕΡΗΣ
ΔΗΜΟΣΘ. ΒΟΥΤΥΡΑΣ	Κ. ΠΑΣΑΓΙΑΝΝΗΣ
ΓΕΩΡ. ΔΟΥΡΑΣ	ΓΙΑΝΝΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝΣ
Ν. ΧΑΝΤΖΑΡΑΣ	ΙΩΣΗΦ ΡΑΦΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΩΣΤΗΣ ΒΕΛΜΥΡΑΣ	ΑΔ. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ
ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΣΠΑΤΑΛΑΣ	Ν. ΓΙΑΝΝΙΟΣ
ΛΕΩΝ ΚΟΥΚΟΥΛΑΣ	Γ. ΚΥΡΙΑΚΙΑΝΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΔΑΦΝΗΣ	ΝΙΚ. ΝΙΚΗΤΑΣ
ΙΩΣΗΦ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ	Γ. ΣΑΡΕΓΙΑΝΝΗΣ
ΓΕΩΡ. ΣΤΡΑΓΓΑΣ	Ν. ΣΤΕΡΓΙΟΥ
Ε. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	Ν. ΜΥΤΑΡΑΚΗΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΚΚΙΝΑΚΗΣ	Γ. ΚΑΡΑΝΤΖΑΣ
ΛΟΥΚΑΣ ΔΟΥΚΑΣ	Σ. ΜΟΣΧΟΣ
ΑΓΙΣ ΘΕΡΟΣ	ΑΙΝΟΣ ΚΑΡΖΗΣ
ΒΑΣ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ	Δ. ΜΠΙΣΚΙΝΗΣ
ΜΗΤΣΟΣ ΜΥΡΑΤ	Α. ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ
ΝΙΚΟΣ ΣΠΕΡΑΝΤΖΑΣ	Γ. ΠΡΑΤΣΙΚΑΣ